

[Jensen-Broy.]

meisoleringsarbejder og andre Bygningsforbedringer.

Ændringsforslag Nr. 7 er tilsyneladende en ganske lille Ændring; idet Ændringsforslaget kun gaar ud paa at slette Ordet „derefter“ i § 2, Stk. 2, 3die Linie. Det er Udvalgets Mening, og den højtærede Minister har sanktioneret det, at Indenrigsministeriet ikke skal samle alle Ansøgningerne sammen, før man giver Tilskud. Det hele betyder altsaa, at man straks, efterhaanden som Ansøgningerne kommer ind, skal tage fat paa dem og gøre dem færdige, saa Arbejdet hurtigst muligt kan komme i Gang. Jeg ønsker at gøre disse Bemærkninger, for at det kan staa klart, at der her er gjort, hvad der kan gøres, for at der saa hurtigst muligt kan sættes Arbejde i Gang, og for at der ikke skal hobe sig noget op og ventes paa noget, inden der kan gives Tilladelse.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 6 ændrer Paragraffen saaledes, at Pantebreve for de i Henhold til denne Lov bevilgede Laan af Statsmidler skal udstedes uden Stempel og Tinglysningsgebyr til det offentlige. Der stod i Lovforslaget, at de kunde udstedes uden dette, men man har ønsket, at det blev en Regel, at der ikke skal betales Stempel- og Tinglysningsgebyr af disse Laan.

I Betænkningen gøres der opmærksom paa, at der i Bemærkningerne til Lovforslagets § 8 om Minimumsbeløbet for tilskudsberettigede Arbejder regnes med et Minimumsbeløb paa 200 Kr. Udvalget er enig i, at naar det gælder Ejere af Ejendomme, kan dette Beløb anses for passende, men det er Udvalgets Opfattelse, at naar Lejere søger Tilskud, bør Mindstebeløbet sættes til 100 Kr. for at give ogsaa saa mange Lejere som muligt en Mulighed for at sætte almindelige Vedligeholdelsesarbejder i Gang. Det kan jo knibe for en Lejer at naa op paa et saa stort Beløb som 200 Kr.

Udvalget har modtaget en Henvendelse fra Industriraadet, hvori man bad om Indsættelse af en Bestemmelse om, at der ved disse Arbejder skulde bruges danske Materialer. Udvalget har dog ikke villet stille Ændringsforslag derom, idet man har været betænkelig ved paa Forhaand at forbyde al Anvendelse af udenlandske Materialer ved Udførelsen af Arbejder, hvortil der efter denne Lov kan ydes Tilskud, og man peger i den Henseende paa Lovforslagets § 9, der giver den højtærede Indenrigsminister Bemyndigelse til at forbyde Anvendelse af visse Materialer ved de Arbejder, der her er Tale om.

Vi har endvidere i Udvalget forhandlet om Muligheden af, at man i Stedet for Tilskud kunde faa det ordnet saadan for de Ejere, der ønskede at udføre Reparationer, at de kunde faa Ret til at trække Omkostningerne fra i deres skattepligtige Indtægt. Der er paa Grund af praktiske Vanskeligheder ikke stillet noget Ændringsforslag i denne Henseende, men jeg gør opmærksom paa, at vi har forhandlet om dette Spørgsmaal, og at der fra visse Sider har været en Tendens til at gaa med dertil. Det maa imidlertid antages, at man, hvis man fører nøjagtigt Regnskab og Aar for Aar opfører, hvad der er brugt, for en stor Del vil kunne naa til at fradrage Beløbet i Selvangivelserne.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale Ændringsforslagene og derefter selve Lovforslaget til Vedtagelse.

Valdemar Sørensen: Det har ved dette Lovforslag ligesom det før behandlede om Stianlæg i de grønne Omraader været Udvalgets Opgave at rydde alle Hindringer til Side og skabe større Muligheder for den Beskæftigelsesforøgelse, som ogsaa dette Lovforslag tilsigter.

Udvalgets ærede Ordfører har i Enkeltheder gennemgaaet Ændringsforslagene. Jeg skal for mit Vedkommende kun understrege den Ændring, der siger, at Tilskud almindeligvis kun kan ydes til Arbejder i Ejendomme, hvis Beliggenhed ikke kommer i Vejen for en ønskelig Regulering eller Sanering af Kvarteret. Dette „almindeligvis“ siger, at skulde der være Tilfælde, hvor Boligforholdene i den Slags Ejendomme er af en saadan Natur, at tekniske Arbejder og andre Reparationsarbejder er paakrævet, saa vil man kunne faa Tilskud til at udføre dem.

Endvidere lægger jeg Vægt paa den Udtalelse i Betænkningen, at det ikke er Hensigten at forlange af de Lejere, der har Reparationspligt — og det er jo uden for Hovedstaden den almindelige Regel, at de har det, og der bliver flere og flere i Hovedstaden, der har det —, at 200 Kr. skal være Mindstebeløbet for en Reparation, for at den skal være tilskudsberettiget, men at Beløbet i dette Tilfælde kan gaa ned til 100 Kr.

Jeg tror, der heri ligger en betydelig Mulighed for en Udvidelse af de Arbejder, man har tænkt sig, men naturligvis kan man, som jeg tillod mig at sige ved første Behandling, ikke komme bort fra, at selv om Staten yder et rundeligt Tilskud og giver Adgang til Laan til disse Bygningsstand-